

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113205520
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113205520.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO 35 697 270 proti odporcovi U. N., štátnemu občanovi P. republiky, bytom A. A., R. XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, v konaní zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1 o zaplatenie 714,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/160/2013-54 zo dňa 19. augusta 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach vo výroku I. a III. p o
t v r d z u j e .

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 473,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z tejto sumy od 12.08.2011 do zaplatenia /výrok I./, vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol /výrok II./ a odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 13,83 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku /výrok III./. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil súd prvého stupňa tým, že podľa jeho zistení navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 20.12.2010 a dňa 22.12.2010 podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách dve zmluvy o pripojení, na základe ktorých bol navrhovateľ povinný zriadiť odporcovi prístup k verejnej telefónnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Išlo o zmluvu č. A5396355, ďalej len "zmluva č.1" a zmluvu č. A5408183, ďalej len "zmluva č.2". Týmito službami na základe oboch zmlúv sú dátové služby, a to v bežnom ponímaní telefonovanie. Súčasťou zmlúv sú aj Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete navrhovateľa, ďalej len "Všeobecné podmienky" a Dodatky k nim. Tieto služby navrhovateľ odporcovi sprístupnil a zriadil mu prístup do telefónnej siete prostredníctvom SIM kariet s pridelenými telefónnymi číslami 0917805787 na základe zmluvy č.1 a 0917811854 na základe zmluvy č.2. V zmluvách ďalej boli uvedené podmienky používania služieb. Obsahom zmluvy č.1 bola aj dohoda o predaji mobilného telefónu Nokia C5 za kúpnu cenu 1 eura, dohoda o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 11 eur za aktiváciu SIM karty, záväzok odporcu, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, že po túto dobu bude bez prerušenia využívať služby navrhovateľa, že sa nedopustí takého konania, na základe ktorého by navrhovateľ mohol od zmluvy odstúpiť alebo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností. Obsahom zmluvy č.2 bola aj dohoda o predaji mobilného telefónu Nokia 2330 za kúpnu cenu 1 eura, dohoda o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 11 eur za aktiváciu SIM karty, záväzok odporcu, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, že po túto dobu bude bez prerušenia využívať služby navrhovateľa, že sa nedopustí takého konania, na základe ktorého by navrhovateľ mohol od zmluvy

odstúpiť alebo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností. V čl. 2 bod 2.5 oboch Dodatkov k oboj zmluvám bolo dohodnuté, že v prípade porušenia niektorej z povinností odporcu uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 /najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti/ je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 179 eur v prípade zmluvy č.1 a vo výške 54 eur v prípade zmluvy č.2. Dňa 23.12.2010 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 9006577000 na sumu 1 eura, za kúpnu cenu mobilného telefónu Nokia 2330, so splatnosťou do 06.01.2011. Dňa 20.12.2010 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 9006553302 na sumu 1 eura, za kúpnu cenu mobilného telefónu Nokia C5, so splatnosťou do 03.01.2011. Dňa 08.01.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 8791340695 na sumu 268,19 eur za poskytnuté telekomunikačné služby, so splatnosťou do 22.01.2011. Dňa 08.01.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 8541613355 na sumu 162,97 eur za poskytnuté telekomunikačné služby, so splatnosťou do 22.01.2011. Dňa 08.02.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 8791866153 na sumu 35,99 eur za poskytnuté telekomunikačné služby, so splatnosťou do 22.02.2011. Dňa 08.02.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 8542143117 na sumu 3 eurá za poskytnuté telekomunikačné služby, so splatnosťou do 22.02.2011. Dňa 12.03.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 2105240685 na sumu 3,98 eur za odpojenie, so splatnosťou do 26.03.2011. Dňa 12.03.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 2105242573 na sumu 3,98 eur za odpojenie, so splatnosťou do 26.03.2011. Dňa 08.02.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 1008996369 na sumu 2,33 eur za upomienku a mesačný poplatok za poistenie faktúr, so splatnosťou do 22.02.2011. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 420 ods. 1, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 494, § 559 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 43 ods.1 až 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a uviedol, že obe zmluvy o pripojení, ktoré uzavrel navrhovateľ ako dodávateľ s odporcom ako spotrebiteľom, sú spotrebiteľskými zmluvami, pretože pri ich uzatváraní navrhovateľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre súdnu kontrolu zmluvných podmienok, a to v tom zmysle, či tieto nespôsobili hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Navrhovateľ odvodzuje povinnosť odporcu zaplatiť mu sumu 233 eur od jeho povinnosti na náhradu škody pre porušenie zmluvnej povinnosti. Odporca mal zmluvnú povinnosť porušiť tým, že v rozpore so zmluvami nezotrval ani v jednom prípade po dobu 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, čím porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, tzv. doby viazanosti, a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Porušenie právnej povinnosti, teda aj zmluvnej povinnosti, je nevyhnutným predpokladom pre zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. V prípade, že toto porušenie nie je dané, nemožno vyvodzovať zodpovednosť za škodu podľa tohto ustanovenia. V občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníka konania preukázať, resp. označiť dôkaz, že ním tvrdená skutočnosť existuje. Táto povinnosť, tzv. dôkazné bremeno zaťažuje tohto účastníka konania. Ak sa teda navrhovateľ domáha práva na náhradu škody podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka musí minimálne tvrdiť, že odporca porušil konkrétnu zmluvnú povinnosť a následne musí túto skutočnosť preukázať. V prejednávacom prípade navrhovateľ všeobecne tvrdí, že odporca porušil povinnosť užívať služby navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. Podľa bodu 4.1 všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou oboch zmlúv, platnosť zmluvy zaniká dohodou zmluvných strán, odstúpením od zmluvy, výpoveďou niektorou zo strán alebo smrťou, resp. zánikom účastníka. Okrem týchto všeobecných podmienok upravuje právo na odstúpenie od zmluvy o pripojení zo strany podniku, teda navrhovateľa, aj § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou do 31.12.2011, a § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou od 01.01.2012. Navrhovateľ však v návrhu netvrdí, že k zániku platnosti zmlúv došlo niektorým z týchto spôsobov. Navrhovateľ iba tvrdí, že odporca povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti porušil, pretože neplatil za poskytnuté služby riadne a včas. Neplatením ceny poskytnutých služieb však ani jeden z oboch zmluvných vzťahov medzi účastníkmi nezanikol. Z tohto dôvodu nebolo v konaní dokázané, že odporca nedodržel povinnosť užívať služby poskytované navrhovateľom. Vzhľadom k tomu, že nie je splnený jeden z nevyhnutných zákonných predpokladov na vznik odporcovej zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, od ktorého navrhovateľ odvodzuje vznik škody, z dôvodu nadbytočnosti sa súd nezaoberal okolnosťou vzniku škody na strane navrhovateľa. V časti navrhovateľom uplatneného návrhu, teda v časti žalovanej sumy 481,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z tejto

sumy od 12.08.2011 do zaplata, súd návrhu vyhovel čiastočne a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 473,48 eur s príslušenstvom. Navrhovateľ odporcovi riadne vyfaktúroval sumu za poskytnuté telekomunikačné služby a za nezaplatenú kúpnu cenu predaných mobilných telefónov v celkovej výške 482,44 eur. Súd na základe vykonaného dokazovania má za dokázané, že odporca nezaplatil cenu za služby poskytnuté navrhovateľom a kúpnu cenu mobilných telefónov v celkovej výške 482,44 eur. Navrhovateľ si však z dôvodu odpísania časti pohľadávky v sume 7 eur uplatňuje voči odporcovi právo na zaplata sumy 481,44 eur, z dôvodu neuhradenie ceny služieb, teda v nižšej výške ako mal odporca zaplatiť. V dôsledku toho, že odporca bol povinný zaplatiť navrhovateľovi odplatu za poskytnuté služby, súd nepriznal navrhovateľovi proti odporcovi právo na zaplata sumy 3,98 eur, ktorá pozostáva z poplatku za "odpojenie", ktoré si navrhovateľ účtoval zo oboch zmluvných vzťahov, a ktoré boli vyfakturované odporcovi navrhovateľom vo faktúre č. 2105240685 na sumu 3,98 eur a vo faktúre č. 2105242573 na sumu 3,98 eur. Spolu vo výške 7,96 eur. Zamedzenie prístupu k verejnej telefónnej sieti súd nepovažuje za poskytnutie služby, práve naopak. Odporca sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy dňom 12.08.2011, pretože posledným dňom včasného plnenia bol deň 11.08.2011, ako to v liste zo dňa 28.07.2011 - pokuse o pokonávku, určil navrhovateľ. V deň omeškania bola výška úrokov z omeškania 9,50 % ročne, určená na základe § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože navrhovateľ aj odporca boli v konaní čiastočne úspešní /navrhovateľ bol úspešný na 66,27 % a odporca na 33,73 %/. Navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešnejší ako odporca, tak patrí náhrada trov konania v časti 32,54 %. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľovi v konaní vznikli trovy konania pozostávajúce zo zaplata súdneho poplatku vo výške 42,50 eur, súd mu priznal alikvótnu časť týchto trov konania v sume 13,83 eur.

Proti tomuto rozsudku do výrokov, ktorým mu súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 473,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z tejto sumy od 12.08.2011 do zaplata / výrok I./ a povinnosť zaplatiť náhradu trov konania /výrok III./ podal navrhovateľ včas odvolanie. Podľa neho je uvedená suma plnenia aj úroky z nej príliš vysoké a rovnako sú vysoké aj trovy konania, ktoré má zaplatiť navrhovateľovi. Je ochotný zaplatiť ale nie v takej výške ako je uvedená v rozsudku. Poukázal aj na to, že je nezamestnaný, prácu si hľadá a keď ju nájde je ochotný plniť splátkový kalendár. Žiada preto rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa. K odvolaniu pripojil aj potvrdenie ÚPSVR Trenčín, podľa ktorého je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 13.10.2010 doposiaľ.

Navrhovateľ k odvolaniu odporcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za vecne správne, vydané v súlade so zákonom a nemá dôvod ho spochybňovať. Rozhodnutie o odvolaní odporcu ponechal na úvahe súdu.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zamietavej časti ako aj vo výroku o náhrade trov konania je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam odporcu dodáva nasledovné:

Pokiaľ ide o námietky odporcu voči výške priznaného peňažného plnenia, istina 473,48 eur, na zaplata ktorej súd prvého stupňa odporcu zaviazal, predstavuje odplatu za služby, ktoré navrhovateľ odporcovi poskytol. Výška tohto priznaného plnenia je podložená výsledkami vykonaného dokazovania, konkrétne faktúrami, ktoré navrhovateľ odporcovi za poskytnuté služby vystavil. Odporca nijako nerozporuje tieto zistené skutočnosti, samotné tvrdenie, že suma priznaná navrhovateľovi sa zdá odporcovi vysoká je nedostatočné a nemôže spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa. Uvedené sa rovnako týka aj súdom prvého stupňa priznaného úroku z omeškania. Tu odvolací súd ešte dodáva, že výška úroku z omeškania /9,50 % ročne/ bola v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka určená podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Sadzba úroku z omeškania je tak určená podľa relevantného právneho predpisu a otázka jej primeranosti, ktorú v odvolaní nastolil odporca, je irelevantná.

Čo sa týka rozhodnutia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania, toto vychádza zo správnej aplikácie ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. s ohľadom na skutočnosť, že v konaní bol pomerne úspešnejší navrhovateľ, pričom pomer jeho úspechu súd prvého stupňa stanovil správne. Z trov konania, ktoré navrhovateľ v konaní platil, 42,50 eur na súdnom poplatku z návrhu na začatie konania, tak súd prvého stupňa správne priznal navrhovateľovi náhradu v pomernej časti, ktorá zodpovedá pomeru jeho úspechu v konaní. Suma priznanej náhrady trov konania 13,83 eur, nedosahuje výšku, ktorá by podľa odvolacieho súdu bola privysoká /podľa námietok odporcu v odvolaní/ a preto tu nie je žiadny priestor na prípadné poníženie tejto náhrady trov konania, či jej nepriznanie cestou aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p., a to ani s ohľadom na pomery odporcu, ktoré tento v odvolaní deklaroval.

Nakoniec, čo sa týka pomerov odporcu /dlhodobá nezamestnanosť/ a s tým súvisiacu možnosť splácania priznaného peňažného plnenia v mesačných splátkach, ktorú otázku tiež odporca vo svojom odvolaní nastolil, ani tu odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by mal rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť. Je pravdou, že odporca je podľa potvrdenia, ktoré predložil vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 13.10.2010 dospel. Na druhej strane ale odporca obe zmluvy s navrhovateľom / z ktorého zmluvného vzťahu bolo navrhovateľovi v tomto konaní priznané peňažné plnenie/ uzatvoril dňa 20.12.2010, resp. 22.12.2010, teda v čase svojej nezamestnanosti. Odporca tak napriek svojej nezamestnanosti prevzal na seba zmluvný záväzok platiť za služby, ktoré mu navrhovateľ podľa zmlúv poskytne a tiež napriek svojim pomerom ďalej požíval služby poskytnuté navrhovateľom v rozsahu, ktorý zodpovedá priznanej odplate 473,48 eur. Tieto pomery tak nemôžu byť dôvodom preto, aby teraz odplatu za plnenie, ktoré odporcovi navrhovateľ poskytol odporca plnil v splátkach.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ten trovy odvolacieho konania neuplatnil /§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p./.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.